

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/100/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213212931
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4213212931.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľky: K. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., H. XX, proti odporcovi: CETELEM SLOVENSKO, a. s. so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpený Advokátskou kanceláriou Nagyová Tenkač, s. r. o. so sídlom Bratislava, Ružinovská 42, o zaplatenie 1.006,14 eura, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 11. decembra 2014 č. k. 6C/11/2014-47, o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania v súlade s ust. § 142 ods. 2 OSP a uviedol, že citované ustanovenie umožňuje, aby pri čiastočnom úspechu oboch účastníkov o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. V zmysle tohto ustanovenia majú účastníci v prípade čiastočného úspechu v konaní právo na pomernú náhradu trov konania. Ak je však pomer ich úspechu a neúspechu v konaní v zásade rovnaký, súd rozhodne, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V prejednávanej veci sa jednalo o uplatnené právo zo spotrebiteľskej zmluvy spotrebiteľom, preto podľa názoru súdu bude zákonné a spravodlivé, ak súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Uznesenie súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním odporca, ktorý sa domáhal jeho zmeny a zaviazania navrhovateľky zaplatiť mu trovy konania vrátane súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia. Je toho názoru, že pokiaľ súd prvého stupňa aplikoval ust. § 142 ods. 2 OSP, mal odporcovi priznať čiastočné trovy konania. Právo na náhradu trov konania sa riadi mierou procesného úspechu. Základným meradlom pre nárok na náhradu trov je teda miera úspechu vo veci. Podľa toho sa najprv určuje pomer úspechu či neúspechu vo veci, a až keď došlo k pomernému rozdeleniu náhrady, vypočítavajú sa skutočne vynaložené náklady a to u toho účastníka, ktorého úspech bol vyšší a má teda nárok na ich náhradu. V danom prípade mu mala byť teda priznaná náhrada trov konania v čiastočnom rozsahu, a nie tak, ako rozhodol súd prvého stupňa, že nepriznal žiadnemu z účastníkov trovy konania. V danom prípade bola predmetom konania žaloba o zaplatenie 1.006,14 eura. Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 02. 05. 2014 č. k. 6C/11/2014-35 odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľke 308,22 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku súd návrh zamietol. Z uvedeného vyplýva, že odporca bol v konaní úspešnejší ako navrhovateľka, preto pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania je v tomto prípade taký, že navrhovateľka bola úspešná v 1/3-ine a odporca v 2/3-inách. Napokon namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia, ktorým postupom bola tak účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom. Uplatňuje si tak nárok na náhradu trov konania vo výške súdneho poplatku vo výške 16,50 eura, ako aj vyčíslené trovy právneho zastúpenia, ktoré zaslal súdu listom zo dňa 14. 05. 2014.

Navrhovateľka sa k podanému odvolaniu odporcu písomne nevyjadrila.

Odvolaací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že navrhovateľka sa žalobou podanou na súde prvého stupňa dňa 12. 06. 2013 domáhala od odporcu vydania bezdôvodného obohatenia z úverovej zmluvy č. 42604076329100 zo dňa 21. 11. 2001 v sume 1.006,14 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudkom súdu prvého stupňa zo dňa 2. mája 2014 č. k. 6C/11/2014-35 bol odporca zviazaný zaplatiť navrhovateľke 308,22 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania si vymienil rozhodnúť až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24. 06. 2014. Nárok navrhovateľky posúdil ako vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom na vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu zisťoval, či táto námietka je dôvodná v celom rozsahu. Z prehľadu navrhovateľkou vykonaných splátok (ako to vyplýva aj z potvrdenia odporcu zo dňa 29. 01. 2013) vyplynulo, že posledné štyri splátky navrhovateľka vykonala nasledovne: dňa 29. 04. 2010 odporcovi zaplatila 28 eur, dňa 02. 06. 2010 zaplatila 56 eur, dňa 15. 10. 2010 zaplatila 152,99 eura, dňa 22. 02. 2011 zaplatila 155,23 eura a návrh na súd bol podaný dňa 12. 06. 2013. Vzhľadom na to, že objektívna premlčacia doba pre každú splátku začala plynúť osobitne a to odo dňa nasledujúceho po jej zaplatení, dospel k záveru, že splátky vykonané dňa 15. 10. 2010, 22. 02. 2011 v celkovej sume 308,22 eura boli vykonané v troch rokoch od podania návrhu na súd, to znamená, že len v tomto rozsahu uplatnený návrh navrhovateľky nie je premlčaný. Aj keď sa navrhovateľka o nadobudnutí bezdôvodného obohatenia dozvedela až v konaní vedenom na OS Komárno v priebehu roka 2013, tým jej začala plynúť 2-ročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie sporného práva na súde.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 2 OSP a rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keď vychádzal zo skutočnosti, že obaja účastníci mali v konaní čiastočný úspech a v prejednávanej veci sa jednalo o uplatnenie práva zo spotrebiteľskej zmluvy spotrebiteľom.

Uvedené uznesenie bolo napadnuté odvolaním odporcu, ktorý sa domáhal jeho zmeny a priznania čiastočnej náhrady trov konania.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, príp. rozdelí, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo (ods. 2 cit. §-u).

Základným meradlom pre nárok na náhradu trov je miera úspechu vo veci. Podľa toho sa najprv určuje pomer úspechu či neúspechu vo veci, a až keď došlo k pomernému rozdeleniu náhrady, vypočítajú sa skutočne vynaložené náklady a to u toho účastníka, ktorého úspech bol vyšší a má teda nárok na ich náhradu. Nepatrnosť neúspechu je potrebné posudzovať vo vzťahu k predmetu konania.

V preskúmvanej veci je nepochybné, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala od odporcu vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.006,14 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľka si svoj nárok odvíjala od rozhodnutia OS Komárno zo dňa 05. 02. 2013 č. k. 13C/619/2012-52, ktorým rozsudkom súd konanie v časti o zaplatenie 30 eur, ako aj o zaplatenie 23,40 eura úroku ročne zo sumy 0,84 eura od 17. 10. 2011 do zaplatenia a v časti 9,5% úroku z omeškania ročne zo sumy 672,15 eura od 01. 12. 2011 do zaplatenia zastavil a v ďalšej časti návrh o zaplatenie sumy 732,15 eura s príslušenstvom zamietol, pričom žalovanej (v tomto konaní navrhovateľke) náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09. 03. 2013. Z dôvodov tohto rozhodnutia vyplynulo, že medzi účastníkmi konania nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere pre absenciu písomnej akceptácie návrhu zmluvy. Preto, pokiaľ bolo navrhovateľke poskytnuté titulom úverového rámca v období od 28. 11. 2011 do 06. 07. 2010 úhrnom 2.121,43 eura, získala tak týmto plnením majetkový prospech v uvedenej výške bez právneho dôvodu, a teda sa bezdôvodne obohatila podľa § 451 ods. 2 OZ. Odporcyni tak vznikla povinnosť podľa § 451 ods. 1 OZ vydať bezdôvodné obohatenie, na úkor koho získala. Keďže platbami v prospech v tomto konaní odporcu od 07. 12. 2001 do 22. 02. 2011 uhradila úhrnom sumu 3.097,57 eura a dňa 05. 01. 2013 ešte sumu 30 eur, navrhovateľka vlastne týmito platbami vo výške 3.127,27 eura vrátila sumu získaného majetkového prospechu, ale plnila navyše bez právneho dôvodu. Navrhovateľka sa preto v tomto konaní domáhala rozdielu, ktorý plnila ako bezdôvodné obohatenie sumy vo výške 1.006,14 eura. Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľku zaplatiť odporcovi sumu 308,22 eura do troch dní po právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh zamietol pre premlčanie nároku.

Pokiaľ súd prvého stupňa za danej situácie rozhodol napadnutým uznesením o trovách konania v zmysle ust. § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, je podľa názoru odvolacieho súdu jeho rozhodnutie zákonné a spravodlivé. Vychádzajúc z citovaného rozhodnutia je nesporné, že odporca z titulu neplatnej úverovej zmluvy (úverového rámca) získal bezdôvodné obohatenie, ktoré bol povinný vydať. Toto bezdôvodné obohatenie dobrovoľne nevydal, preto sa ho navrhovateľka v tomto konaní musela domáhať súdnou cestou. I vzhľadom na to, že nebola zo svojím nárokom plne úspešná a neúspešná bola len z dôvodu premlčania žalovanej pohľadávky nad sumu 308,22 eura, odvolací súd má za to, že pokiaľ súd prvého stupňa postupoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 2 OSP a vychádzal z čiastočného úspechu účastníkov konania, je potrebné považovať jeho rozhodnutie za správne, nevybočujúce z medzí zákona. I keď úspech a neúspech účastníkov konania v zásade nebol rovnaký, odvolací súd bol toho názoru, že bolo v danom prípade nutné prihliadnuť i na okolnosti daného prípadu, a teda na tú skutočnosť, že odporca mal dobrovoľne plniť navrhovateľke, čím by bol predišiel vzniku súdnych trov konania.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Úspešnej navrhovateľke v odvolacom konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP z dôvodu, že navrhovateľke žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.